pag. 668

ja üttel ju koll weli tõsiste. sest tõsi teeda tahudel jaada
mes päält pundi ja mullane nimmamaa
käis, mes (pääs) pundi. ja jest pakandi sest tõise weli et ta
neile midagi es jeleta. agan mes ja kollile jellgeraft (ja)
tiel, — Ja nüüd sai ädany tulli; alli jellel kollid
anna ää wahtima minnä, ja ta es lasja selle jõmadi
wai wõtte kätti saada ja läts tuk, — ninn jälle warna
wiisi tulli jänes wasta, ja ta kaard jänese ninni, ninn
pand kotti ja läts epä watrajale. ninn iste wagasi maha
ja aat ja kest ääl - sai jälle sõrradas ütz wäikene
lappin olli ja käpäjalt jüüs ennine tundmatu laam
wällä tulli, selle ta nii sai ennelt jänest sõtjast
wällä kesk, ja ja jälle jänes een, ninn see jumr laam
taskan mõlempa mõtja paak jaajatana nakkasi,
Ja nüüd olli sõrrada epä kääl kumbe ees ülesse, ka
ja jün ehte ma täiga waalemp ja paremp paig, jeh
wõtta. waata ma kingin jalle täiga paremba epa weel
paremba sina täjjalt jai, ja nüüd jüm ei ole jalt
minnt sai ütz sulid jälle keda jutkam jalle kukk
hobene mano tulep ja ja wõit temäga ratsula nii
sõrvaste jõita sai wälja, ütlesk ilma ettjaft täjjt,
aga wangerde ette jaht ei tahi ja teda panda kest jis
ei ja kesklest mõõdi, — ninn pia jäi epa kääl maiti
ja tema läts kodo minemä, ja sai kodo jai jis
ütlel tema täjjale welüle, mella ninni epä sai narajale
mäiskje ilopa jällekest, ninn täjje ütli see ras olli
epist mitte eft weel mini ää pimetam mäjjam wahi
jalle eft ei maapa jimmäki minemä, —

Ja jüüsel liina kuningal olli ütz tattär
kes wõiga kena ja illus neitsi olli. ja es oh weel
abbeki sikkelen. ninn kuningas täjsi ütter klaasitsle
käje mäe, ja pand anna tütre jimmä ette ja sind
annake küsjale jeda teeda, et epäütz paig es wahest
ma tattärd hindäsle naisse himustap jee minga jimma
klaasitsle mäe ette, ja kes käiga enne jaap, jee jaap temäle
jõrmuje ja pitseri ette päälle et peran õra kumma,

Ninn sai jäll heli laajale lats, jis wõtti nee targe weke
ütz jissa, tõine pahru, ja rawitsi neid öö ja päiwä. et neil
anna waipa jõka nee lääwä ülaskitsche mäeke üles, ja
jis üttel päiwäl läts ütz weli jiskkeda ja tõine pahruska
mäeke minemä, aga ju kollikene läts nurme wällä ja
wõt wapa jälli pealt wälla ninn pahk jada nii nawesa
sai wapa kahesi mano tulli, jis iste temä jälgi ja
wiral saani sõrmuntake jaksa mäeke üles ja jis sõrgemale
ennäsk kahene es tä ja jis tulli tagasi mõõta samma
wejjü es jisska ja pahruga läts, ninn üttel neile
jessa meke jimmä tämä paeje ajaja pahru meke
ninn nee jäänä jeisma ja säjsi as ju nüüngenes
pidi abma. ju nüüd tulli ja koll weli sada anna
weel perän täjsi weke tullema, jis küsse kollikene
no weke mis teijeska näjsi, aga weke ütli mis no ütte
meije, mida man abme kest ütz tulli wapa kahest
jalgjäk. ja wirat meist mõõta sai tuul et ei nüeje
kes ta olli, agan meil jäi pidi ja pahk jaisma
ja es ta saheti,

Teijel päiwäl wõt jälleni ütz weli jiskka ja
tõine pahru ninn läksi minemä, aga koll weli läts
nurme ja pahk kõlletagt pilli nii nawesa sai kõlletane
kahene mano tulli, jis iste temale jälgi ja nakkas
mõe paak wirutama, ninn sai ennä wejjo mano
pai, jis ütlel paeje eft pahru meke jimmä tämä
jiskka meke, kakse ette epäsada paiga, jis läts pahr
mutka ja jissk paiga ninn nenna es ja saheti
aga kollikene jäit praks mõõdi üles ja es ja ennäsk
kõrjemale ja tulli tagasi, ninn jäit ennä täjsi wejjo
kodo nii sai siäki es täjja et temä sänge, ja sai
täjje weke kodo tullema jis küsje temä jälle mida
käsk nah wahtaje jelädäje rauks sa mes teijs näpita,
aga weke alli epist pahanu, et pahr mutka läts ju
jiskk paiga, ninn wastadi temäle, aga jimaste
meile midagi es jeleda sai jima matkale päal
õõje wahtimas olli ja meije jino täeft küsse, jis
es jeleda jimaste meile midä, ja nüüd ära küsi da meie käest,